

بررسی میزان تغییرات شنوازی بعد از بی‌حسی نخاعی

دکتر حیدر نوروزی نیا^۱، دکتر فرهاد حشمتی^۲، دکتر علی حسینی افشار^۳، دکتر علیرضا ماهوری^{۴*}، دکتر ابراهیم حسینی^۵، دکتر فیروز امیدی^۶

چکیده

مقدمه: کاهش شنوازی به دنبال جراحی پدیده‌ای است که به ندرت گزارش می‌شود. میزان شیوع آن متفاوت بوده و بین ۳ تا ۹۲ درصد گزارش شده است. این ضعف شنوازی اغلب ساب کلینیکال بوده و بدون ادیومتری قابل تشخیص نیست. هدف از اجرای این طرح تعیین میزان تغییرات شنوازی در بیمارانی است که با بی‌حسی نخاعی تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند.

روش بودسی: در این مطالعه توصیفی ۴۰ بیمار مرد کاندید عمل جراحی هرنی اینگوینال تحت بی‌حسی نخاعی به شیوه آسان در دسترس انتخاب شدند. قبل از عمل، سنجش شنوازی از هر دو گوش بیماران انجام شد. روز اول، پنجم، پانزدهم و دو ماه بعد از عمل نیز مجدداً از بیماران سنجش شنوازی به عمل آمده و نتایج ثبت گردید.

نتایج: از کل بیماران، ۱۳ نفر (۳۲/۵٪) دچار کاهش شنوازی بودند. از این تعداد، ۱۲ نفر (۹۲٪) کاهش شنوازی در فرکانس‌های پایین و یک نفر (۸٪) در فرکانس متوسط داشتند. از این تعداد ۹ بیمار (۶۹٪) در ادیومتری روز پنجم و ۲ بیمار (۱۵/۵٪) در ادیومتری روز پانزدهم بدون هیچ درمانی بهبودی حاصل کرده بودند.

نتیجه گیری: نتایج حاصل از مطالعه نشان می‌دهد که کاهش شنوازی پس از بی‌حسی نخاعی مشکل جدی نبوده و می‌تواند خود به خود بهبود یابد. به نظر می‌رسد سردرد و کاهش شنوازی بعد از بی‌حسی نخاعی با یکدیگر ارتباط داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: بی‌حسی نخاعی، کاهش شنوازی، ادیومتری

مقدمه

کاهش شنوازی ممکن است در نتیجه بیهوشی عمومی یا رژیونال ایجاد شود. هرچند بی‌حسی نخاعی از جمله روش‌های بیهوشی، بی‌حسی و یا بی‌دردی است که مزایای قابل توجهی نسبت به روش‌های قبلی بیهوشی برای بعضی از بیماران خاص دارد، ولی به هر حال هر اقدام طبی اثرات نامطلوب دارویی به دنبال دارد که بی‌حسی نخاعی نیز مستثنی از آن نمی‌باشد. این روش بیهوشی اثرات کمی روی تهیه ریوی در حال استراحت دارد، موجب افت فشارخون سیستولی، کاهش بازگشت وریدی و برون ده قلبی و مقاومت عروق سیستمیک می‌شود. به دنبال بی‌حسی نخاعی ممکن است سردرد، اشکال در تنفس، تهوع،

کاهش شنوازی به دنبال جراحی پدیده‌ای است که به ندرت گزارش می‌شود، اما بیش از حد انتظار متخصصان بیهوشی، اتفاق می‌افتد. این نوع ضعف شنوازی اغلب ساب کلینیکال بوده و مورد توجه و تشخیص قرار نمی‌گیرد مگر اینکه سنجش شنوازی برای بیمار انجام شود (۱). میزان شیوع آن متفاوت بوده و بین ۳ تا

*-نویسنده مسئول: استاد بارگروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه
تلفن تماس: ۰۹۱۴۳۴۱۶۵۳۱ نامبر: ۰۴۴۱-۳۴۸۹۷۲

Email: alimahoorir@yahoo.com

- ۱- دانشیار گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه
- ۲- دانشیار گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه
- ۳- استاد بارگروه گوش، حلق و بینی
- ۴- استاد بارگروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه
- ۵- متخصص بیهوشی
- ۶- دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ارومیه
- ۷- شاغل در مرکز آموزشی درمانی امام خمینی ارومیه
- ۸- تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۸/۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۴/۱۳

تحت بی‌حسی نخاعی، به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده، مورد مطالعه قرار گرفتند. قبل از عمل روش بیهودی به بیماران توضیح و با اخذ موافقت آنان با همکاری یک اودیومتریست ثابت با یک نوع دستگاه Madsen 822 OB، سنجش شنایی از هر دو گوش بیماران انجام و ثبت شد. در روز عمل، بیماران پیش داوری مشابهی دریافت کردند. قبل از عمل فشارخون و نبض بیماران یادداشت شده و با آثیوکت شماره ۱۸ مقدار ۵۰۰ سی‌سی سرم رینگر در عرض ۲۰ دقیقه انفوژیون شده و در وضعیت نشسته توسط یک متخصص بیهودی با سوزن اسپاینال شماره ۲۴ با تزریق ۱۰۰ میلی‌گرم لیدوکائین ۵ درصد از فضای میان مهره‌ای L3-L4 تحت بی‌حسی نخاعی قرار گرفتند. بیمارانی که در آنان دورامتر بیش از یک بار سوراخ شده بود، از مطالعه حذف شدند. کلیه بیماران در طول عمل جراحی مونیتورینگ شده و هر ۵ دقیقه فشارخون آنها اندازه‌گیری و ثبت گردید. بیمارانی که در طی بی‌حسی افت فشارخون بیش از ۲۰٪ داشتند نیز از مطالعه حذف شدند. روز اول، پنجم، پانزدهم و دو ماه بعد از عمل توسط همان اودیومتریست و همان دستگاه اودیومتری مجدداً از بیماران سنجش شنایی به عمل آمد. همچنین بیماران از نظر سردرد و سایر عوارض احتمالی بررسی شدند. فرکانس‌های شنایی به صورت زیر طبقه‌بندی شد:

فرکانس پایین (Low) ۱۲۵-۲۰۰۰ Hz

فرکانس متوسط (Mid) ۲۰۰۰-۴۰۰۰ Hz

فرکانس بالا (High) ۴۰۰۰-۸۰۰۰ Hz

پس از جمع‌آوری، داده‌ها به رایانه داده و با استفاده از نرم افزار SPSS با آزمونهای توصیفی، فراوانی نسبی هر کدام از موارد به دست آمد. در صورت اثبات کاهش شنایی، بیمار توسط همکار دیگر طرح که متخصص گوش و حلق و بینی بود، ویزیت و تحت مراقبت قرار می‌گرفت.

نتایج

میانگین سنی بیماران 42 ± 6 سال و طول مدت جراحی 45 ± 12 دقیقه بود. از کل بیماران ۱۳ نفر (۳۲/۵٪) دچار کاهش شنایی شده و ۲۷ نفر (۶۷/۵٪) کاهش شنایی نداشتند. از ۱۳ نفری که کاهش شنایی داشتند، ۱۲ نفر (۹۲٪) کاهش

احتباس ادراری، کمر درد، عوارض عصبی و بالاخره کاهش شنایی مشاهده شود. بروز اختلال شنایی بعد از بی‌حسی نخاعی خیلی اوقات با «سیندرم سردرد بعد از نخاعی» همراه است (۸،۲). احتمالاً با آسیب اعصاب جمجمه ارتباط دارد (۸). کاهش شنایی می‌تواند هدایتی یا حسی عصبی، یک طرفه و گذرا یا دائمی باشد (۱۰). کاهش شنایی به دنبال روش‌های مختلف بیهودی گزارش شده است. ترومای صوتی که یکی از علل کاهش شنایی حسی عصبی می‌باشد نقش چندانی در کاهش شنایی پس از بیهودی یا جراحی ندارد (۱۱). ولی بقیه مکانیسم‌ها می‌توانند هم سبب کاهش شنایی حسی عصبی و هم هدایتی در روزهای پس از بیهودی و جراحی شوند. به احتمال زیاد این علایم بالینی نتیجه کاهش مایع مغزی نخاعی به علت نشت آن از سوراخ سوزن اسپاینال می‌باشد (۱۳، ۱۲، ۸، ۲). به علاوه شاید علایم شنایی از کاهش مایع گوش داخلی (مایع موجود در فضای بین لایرنت غشایی و استخوانی گوش) که توسط کانال حزوونی که مایع مغزی نخاعی را به مایع حزوونی وصل می‌کند، نتیجه شود (۱۲).

برخی از محققین کاهش شنایی پس از بی‌حسی نخاعی را با اندازه قطر سوزن نخاعی مرتبط دانسته‌اند (۱۵، ۱۴) و برخی دیگر به دنبال عوامل دیگری چون نوع داروی مورد استفاده در بی‌حسی نخاعی بوده‌اند تا کاهش شنایی را به آن نسبت دهند (۱۶).

Karatas و همکاران کاهش شنایی بعد از بی‌حسی نخاعی را با تست انتشار امواج صوتی ارزیابی کردند (۱۷). Ok و همکارانش در ترکیه عامل سن را مد نظر گرفته و کاهش شنایی را بین افراد بین ۲۰ تا ۴۰ سال ارزیابی و گزارش کردند (۱۸). با توجه به اینکه در مطالعات اخیر نتایج متفاوتی ارایه شده و در خصوص شدت کاهش شنایی و مدت زمان بهبودی نتایج خاصی ارایه نشده است، تصمیم گرفتیم که در یک مطالعه به بررسی و تعیین میزان تغییرات شنایی در بیمارانی که به روش بی‌حسی نخاعی تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند، پردازیم.

روش بررسی

در یک مطالعه توصیفی ۴۰ بیمار مرد ۲۰-۵۰ ساله با حالت فیزیکی I، II، ASA I، II، کاندید عمل جراحی ترمیم هرنی اینگوینال

در مطالعه دیگر که در یک بیمارستان دانشگاهی در فرانسه انجام شد، اختلال کار کرد دهیزی یک طرفه متعاقب بی حسی نخاعی اثبات گردید.^(۲۰)

در مطالعه‌ای که در بیمارستان فریمن در دپارتمان اتولارینگولوژی انجام شده است، کاهش شنوازی در فرکانس‌های پایین در بیمارانی که بیهوشی نخاعی شده بودند، گزارش شد.^(۲۱)

در مطالعه حاضر کاهش شنوازی در فرکانس‌های پایین ۹۲٪ و کاهش شنوازی ایجاد شده در بیماران در حدود ۱۵-۲۵ دسی‌بل بوده است که با نتایج مطالعه‌ای که در بیمارستان فریمن انجام شده است، مطابقت دارد.

مطالعه‌ای که در دپارتمان بیهوشی بیمارستان تولوهلسینکی فنلاند انجام شد نیز کاهش شنوازی به دنبال بیهوشی نخاعی گزارش شده است.^(۲۲) در مطالعه‌ای که در دپارتمان بیهوشی و گوش و حلق و بینی بیمارستان آنکارای ترکیه انجام شده است، مطالعه روی اشر مواد بی حسی نخاعی مختلف روی کاهش شنوازی به دنبال بیهوشی نخاعی ناشناخته ذکر گردید.^(۲۳) اختلالات شنوازی حسی عصبی پیشونده شایع ترین عامل اختلالات شنوازی در کل جامعه بوده و با بالا رفتن سن افراد افزایش می‌یابد.^(۶,۷)

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد از ۴۰ بیمار که با روش بیحسی نخاعی تحت عمل جراحی قرار گرفته بودند ۱۳ نفر (۳۲/۵٪) دچار کاهش شنوازی شدند. در حالی که میزان شیوع آن در مطالعات دیگر بسیار متفاوت بوده و بین ۳ تا ۹۲ درصد گزارش شده است^(۲-۹) با این حال نتایج حاصل در فاصله بین حداقل و حداقل میزان بروز کاهش شنوازی در مطالعات دیگر قرار دارد.

از ۱۳ نفر که کاهش شنوازی داشتند، ۸ نفر (۶۱٪) کاهش شنوازی یک طرفه و ۵ نفر (۳۹٪) کاهش شنوازی دو طرفه داشتند که با نتایج مطالعات سایر محققین مطابقت دارد.^(۱۰) از ۱۳ بیماری که کاهش شنوازی داشتند، ۹ بیمار (۶۹٪) در اودیومتری روز پنجم و ۲ بیمار (۱۵/۵٪) در اودیومتری روز

شنوازی در فرکانس‌های پایین و یک نفر (۸٪) کاهش شنوازی در فرکانس متوسط داشتند و در هیچ یک از بیماران در فرکانس‌های بالا کاهش شنوازی دیده نشد (جدول ۱). همچنین ۸ نفر (۶۱٪) کاهش شنوازی یک طرفه و ۵ نفر (۳۹٪) کاهش شنوازی دو طرفه داشتند (جدول ۲). کاهش شنوازی ایجاد شده در بیماران حدود ۱۵-۲۵ دسی‌بل بود.

نفر از بیماران (۶۹٪) در اودیومتری روز پنجم و ۲ بیمار (۱۵/۵٪) در روز پانزدهم بدون هیچ اقدامی بهبودی حاصل کردند، ولی در ۲ بیمار (۱۵/۵٪) افت شنوازی تا ۲ ماه پس از بی حسی نخاعی و جراحی پابرجا بود و بیماران تحت مراقبت متخصص گوش حلق و بینی بودند.

۷ نفر از بیماران سردد نسبی بعد از بی حسی نخاعی داشتند که در ۵ نفر (۷۱٪) کاهش شنوازی مشخص گردید.

جدول ۱: کاهش شنوازی در افراد با بیهوشی اسپاینال بر حسب فرکانس‌های در گیر

ردیف	فرکانس‌های در گیر (Hz)	فراآنی مطلق در صد فراآنی
۱	۱۲۵-۲۰۰	۹۲٪
۲	۲۰۰۰-۴۰۰۰	۸٪
۳	۴۰۰۰-۸۰۰۰	۰٪
جمع		۱۳

جدول ۲ - میزان فراآنی کاهش شنوازی در افراد با بیهوشی اسپاینال بر حسب نوع کاهش

ردیف	نوع کاهش شنوازی	فراآنی مطلق در صد فراآنی
۱	یک طرفه	۶۱٪
۲	دو طرفه	۳۹٪
جمع		۱۳

بحث و نتیجه‌گیری

در مطالعه Schaffartzik و همکارانش که در سال ۲۰۰۰ میلادی در برلین آلمان در زمینه مقایسه کاهش شنوازی پس از بی حسی نخاعی و بیهوشی عمومی انجام گردید، نتایج حاکی از آن بود که کاهش شنوازی پس از بی حسی نخاعی به همان شدت بیهوشی عمومی وجود دارد. در این مطالعه یک ارتباط خاص بین تغییرات حجم داخل عروقی و فرکانس پایین کاهش شنوازی پس از بی حسی اسپاینال یافت شد.^(۱۹)

عارضه وجود داشته باشد که مطالعات گستردگتری را می‌طلبد. این نتایج نیز با نتایج سایر محققین که بروز اختلال شنوایی بعد از بی‌حسی نخاعی را خیلی اوقات همراه با «سندرم سردرد بعد از اسپاینال» دانسته‌اند(۸،۲) مطابقت دارد.

پانزدهم بدون هیچ درمانی بهبود یافتنند نتایج برخی مطالعات نیز مؤید این نظر است(۲-۷).

از ۷ بیماری که سردرد نسبی بعد از اسپاینال داشتند ۵ نفر (۷۱٪) کاهش شنوایی داشتند. به نظر می‌رسد ارتباطی بین این دو

References

- 1- Oncel S, Hasegeli L, Zafer U M, Savaci S, Onal K, Oyman S. *The effect of epidural anaesthesia and size of spinal needle in postoperative hearing loss*. J laryngol octol. 1992; 106:783-7.
- 2- Panning B, Lehnhardt E, Mehler D. *Transient low frequency hearing loss following spinal anesthesia [in German]*. Anaesthesist. 1984; 33: 593-5.
- 3- Lee CM, Peachman FA. *Unilateral hearing loss after spinal anesthesia treated with epidural blood patch*. Anesth Analg. 1986; 65: 312.
- 4- Wang LP, Fog J, Bove M. *Transient hearing loss following spinal anaesthesia*. Anaesthesia. 1987; 42: 1258-63.
- 5- Fog J, Wang LP, Sundberg A, Mucchiano C. *Hearing loss after spinal anesthesia is related to needle size*. Anesth Analg. 1990; 70: 517-22.
- 6- Walsted A, Salomon G, Olsen KS. *Low frequency hearing loss after spinal anesthesia: perilymphatic hypotonia* Scand Audiol. 1991; 20: 211-5.
- 7- Dreyer M, Migdal H. *Transient medium- and deep-tone hearing disorders following spinal anesthesia [in German]*. Reg Anaesth. 1990; 13: 138-41.
- 8- Wang LP. *Sudden bilateral hearing loss after spinal anaesthesia: a case report*. Acta Anaesthesiol Scand. 1986; 30: 412-3.
- 9- Walsted A. *Effects of cerebrospinal fluid loss on the auditory system*. Dan Med Bull. 1998; 45: 268-81.
- 10- Sanchez-Conde P, Nicolas JL, Rodriguez JM, Gutierrez R, del Canizo A, Muriel C. *Transient bilateral hearing loss after spinal anesthesia*. Rev Esp Anestesiol Reanim. 1996, 43: 229-30.
- 11- Rubinstein M, pluznik N. *Effect of anesthesia on susceptibility to acoustic trauma*. Ann Otol Rhinol Laryngol. 1976: 85 276-80.
- 12- Marchbanks RJ. *Hydromechanical interactions of the intracranial and intralabyrinthine fluids*. In: Ernst A, Marchbanks R, Samii M, eds. Intracranial and intralabyrinthine fluids: basic aspects and clinical applications. Berlin: Springer, 1996: 51-61.
- 13- Traore M, Diallo A, Coulibaly Y, Guinto CO, Timbo SK, Thomas JT. *Cauda equina syndrome and profound hearing loss after spinal anesthesia with isobaric bupivacaine*. Anesth Analg. 2006; 102(6):1863-4.
- 14- Kılıçkan L, Gürkan Y, Aydin O, Etiler N. *The*

- effect of combined spinal-epidural (CSE) anaesthesia and size of spinal needle on postoperative hearing loss after elective caesarean section.* Clin Otolaryngol Allied Sci. 2003; 28(3):267-72.
- 15- Cosar A, Yetiser S, Sizlan A, Yanarates O, Yildirim A. *Hearing impairment associated with spinal anesthesia.* Acta Otolaryngol. 2004; 124(10): 1159-64.
- 16- Yildiz TS, Solak M, Iseri M, Karaca B, Toker K. *Hearing loss after spinal anesthesia: the effect of different infusion solutions.* Otolaryngol Head Neck Surg. 2007; 137(1):79-82.
- 17- Karatas E, Göksu S, Durucu C, Isik Y, Kanlikama M. *Evaluation of hearing loss after spinal anesthesia with otoacoustic emissions.* Eur Arch Otorhinolaryngol. 2006; 263(8):705-10.
- 18- Ok G, Tok D, Erbuyun K, Aslan A, Tekin I. *Hearing loss does not occur in young patients undergoing spinal anesthesia.* Reg Anesth Pain Med. 2004; 29(5):430-3.
- 19- Schaffartzik W, Hirsch J, Frickmann F, Kuhly P, and Ernst A. *Hearing Loss after Spinal and General Anesthesia: A Comparative Study.* Anesth Analg. 2000; 91:1466-72.
- 20- Wemama JP, Delecroix M, Nyarwaya JB, Krivosic-Horber R. *Permanent unilateral vestibulocochlear dysfunction after spinal anesthesia.* Anesth Analg. 1996; 82:(2) 406-8.
- 21- Hussain S S, Heard C M, Bembridge J L. *Hearing loss following spinal anaesthesia with bupivacaine.* Clin Otolaryngol Allied Sci. 1996; 21(5): 449-54.
- 22- Lamberg T, Pitkänen M T, Marttila T, Rosenberg PH. *Hearing loss after continuous or single-shot spinal anesthesia.* Reg Anesth. 1997; 22 (6): 539-42
- 23- Gültekin S, Yilmaz N, Ceyhan A, Karamustafa I, Kiliç R, Unal N. *The effect of different anaesthetic agents in hearing loss following spinal anaesthesia.* Eur J Anaesthesiol. 1998; 15(1): 61-3.